

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρ. 10.—Γιὰ τὸ ἔξω-
τερικὸ φρ. 10

20 λεφτὰ τὸ φύλλο λεφτὰ 20

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στὰ κδόσκια τῆς Πλατείας
Συντάγματος, Ὁμόνοιας, Ὑπουργείου Οἰ-
κονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιοδρόμου (Ὁ-
φθαλματρεῖο) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηρο-
δρόμου (Ὁμόνοια) στὸ καπνοπωλεῖο Μανω-
λακάκη (Πλατεία Στουρνάρα, Ἐξάρχεια),
στὸ βιβλιοπωλεῖο «Ἑστίας» Γ. Κολάρου.
Στὸν Πειραιᾶ: Καπνοπωλεῖο Γ. Σηροῦ.
ὁδ. Β. υδουλίνης ἀρ. 1, σὺνὰ στὴν Τροῦμπα
Ἡ συνδρομὴ πλερώνεται μπροστὰ κ'
εἶναι ἐνὸς χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΜΑΤΑ

ΑΝΑΡΧΙΑ

εἶναι τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ γίνεται σήμερα κάτου οἱς
ἐπαρχίες; Ἐχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναρχίας, μὰ
ἀναρχία δὲν εἶναι. Καλοῦνται τοὶ καὶ θὰ δεῖτε. Ὁ
λαὸς τὸν ἴσως πῶς παίζουν τὸ κλωτσόσκουφι μαζί του.
Μιὰ τοῦ φτειάνουν πρωτοδικεῖα, μιὰ ζητᾶνε νὰν τοῦ
τὰ χαλάσουν. Μιὰ τὸν ἀπλώνουν σὲ νομαρχιακὲς
περιφέρειες, μιὰ τὸν στενεύουν σὲ ἐπαρχιακὲς.
Μιὰ τὸν κάνουν νὰ πιστέψει μὲ τίς σπατάλες τοὺς
πῶς τὸ Δημόσιο ταμεῖο εἶναι γεμᾶτο παράδες, καὶ
μιὰ τοῦ φωνάζουν πῶς πρέπει νὰ λιγοστεύει ἀκόμα
καὶ τὸ ψωμὶ ποὺ τρώει γιὰ τὸ παρᾶς πιά σώθηκε.

Ὁ καθένας μὲ τὰ συμφέροντά του καὶ μὲ τίς
κομματικὰς ἀνάγκες του, γιὰ τὴν παραπάνου ἀπ' αὐτὰ
τίποτα δὲ λογαριάζει. Πῶς νὰ ρεκαμαρῇ τὴν «πα-
τριωτικὴν» δράση του, πῶς νὰ βασταχτεῖ στὴν Ἀρχή.
Τίποτ' ἄλλο. Κι ὅλ' αὐτὰ ξεσπᾶνε στὴν καμπόουρα
τοῦ λαοῦ, ἢ σωστότερα στὸ στομάχι του.

Μὰ καὶ ὁ λαὸς, ἀφοῦ τὸ μαχαῖρι δσο πάει καὶ
ζυγώνει σὲ κόκκαλο, ἀρχισε νὰ ξυπνάει καὶ νὰ βλέ-
πει πῶς πρέπει μοναχὸς του νὰ διαφεντέψει τὸ στο-
μάχι του, μοναχὸς του, μὲ τὰ χέρια του, νὰ νοῖξαι τὸ
μεγάλο τράφο τριγύρω του ποὺ νὰ μὴ μπορέσουνε
νὰν τὸν πηδήξουν τὰ κυβερνητικὰ ἀγρόμια καὶ νὰν
τ' ἀρπάξουν τὸ βίος του. Εἶδε ἀκόμα πῶς οἱ ἀντι-
προσώποι του, οἱ βουλευτὰδες του δά, κάθε ἄλλο
κάνουν παρὰ νὰν τὸν ἀντιπροσωπεύουν τίμα καὶ
συνειδητὰ, γι' αὐτὸ τ' ἀποφάσισε νὰν ἀντιπροσωπεύει
μόνος του.

Κακὸ ἡ ἀναρχία, δλέθριο, μὰ φταῖνε ἐμεῖνοι ποὺ
τὴ γεννοῦν. Πρώτη πρώτη ἡ Πολιτεία. δίνει τὸ παρὰ-
δειγμα τῆς ἀναρχίας φτειάνοντας καὶ γκρεμίζοντας
τὰ ἴδια πράματα σὲ λίγες μέρες, ἢ καὶ τὴν ἴδια μέρα
νάποτε. Κι διὰ τὴν ἡ Πολιτεία δείχνει πῶς δὲν ξέρει τί
κάνει, ὁ λαὸς ἔχει καθήκον πιά νὰ τῆς μαζέψει τὰ
γκέμια καὶ νὰν τὴ φέρει σὲν ἴσιο δρόμο. Σὲ μιὰ
τέτια περίσταση τὸ φέρομο τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι ἀναρ-
χικό, εἶναι νομιμώτατο.

Ο ΑΡΙΣΤΟΣ

καὶ Πινδαρικότατος γλωσσολόγιος κ. Σταματάκιος
Βάλβιος ἢ Ἀβλάβιος ἐκομίσατο ἡμῖν αὐτοπροσώπως
πάλιν, ὡς πάντοτε, τὴν κάτωθι Ἀττικωτάτην ἐπι-
στολὴν, ἣν γηθοσύνως καταχωρίζομεν, εὐχαριστοῦν-
τες δημοσίᾳ τὸν ἐρίτιμον ἄνδρα, ὃς τιμᾷ ἐνίοτε τὴν
ἡμετέραν ἐφημερίδα διὰ τῆς πολυσημάντου συνερ-
γασίας του.

Ἡ ἡμετέρα πρόσπολος ἡτις παρέλαβε τὴν φλο-
γερὰν καὶ πυρφόρον ἐπιστολὴν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κ.
Ἀβλάβιου ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι ὁ προσφιλέτης συνερ-
γάτης μας ἀπολαύει πλήρους υγείας.

Ἀνάγνωστε νῦν καὶ τὴν ἐπιστολὴν:

Κύριε «Νουμᾶ»

Καίπερ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐμῆς τῶν Πινδα-
ρῶν Ἑπινίκων μεταφράσεως ἀποσχὼν πάσης περὶ
τοῦ δῆθεν γλωσσικοῦ παρ' ἡμῖν ζητήματος μερί-
μνης, ἔτε προσήκόντως, ὡς ὑπολαμβάνω, ἐν τοῖς
προλεγόμενοις ἐκείνης τῆς μεταφράσεως διαλαβὼν
περὶ τοῦ πράγματος, — ὅμως, λαβὼν γνῶσιν κατὰ
τύχην χθὲς τοῦ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι δημοσιευ-
θέντος ἀρθροῦ τοῦ ἱατροῦ Φωτίου Φωτιάδου, ἐν ᾧ
ἐξετάζεται ἡ πνευματικὴ ὑγεία τῶν χυδαϊοφώνων,
ἢ, ὡς ἐκεῖ λέγεται, ἂν οἱ δημοτικιστὰδες εἶναι φρε-
νοβλαβῆδες, κρίνω δίκαιον νὰ παρατηρήσω ὑμῖν διὰ
τῆςδε τῆς ἐπιστολῆς μου ὅτι ὁ εἰρημένος ἱατρός,
ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν σπεῖραν, ἣς ἐξετάζεται ἡ
τῶν φρενῶν ὑγεία, δὲν ἤτο βεβαίως ἀρμόδιος ἵνα
κρίνῃ αὐτὸς εαυτὸν, ἐκτὸς ἂν καὶ ἐν τούτῳ τῷ ζη-
τήματι κατέφυγεν εἰς τὸν νοῦν τὸν ἀμόρφωτον, ὃν
τοσοῦτον, ὡς γνωστὸν, τιμᾷ καὶ γεραίρει.

Ἴδε Πινδαρὸν Ἑπινίκους σελ. 10.

11 Μαρτίου 1905

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΒΑΛΒΗΣ

Ὡς δῆλον γίγνεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ὁ κ. Ἀβλά-
βιος πάντοτε μαρθάνει καὶ τὸς παρ' ἄλλων, ὡς ὁ κ.
Κατζίδακας, ὅτι ἐν τῷ «Νουμᾷ» δημοσιεύεται, καὶ
οὐδέποτε ξυμβέβηκε τῷ ἰδίῳ ἀναγῶσαι τὸ ἡμέτερον
φύλλον.

Ἀδυναμία μεγάλων ἀνδρῶν πάντα ταῦτα καὶ
οὐδὲν πλέον.

ΚΑΤΙ

πολὺ σωστὸ προτείνει μιὰ ἐπαρχιώτικη ἐφημερίδα κ'
ἐπειδὴ εἶναι σωστὸ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος καὶ
νὰ γίνει.

Προτείνει δηλ. νὰ ἱδρυθεῖ καὶ σὲν Πειραιᾶ, ὅπως
εἶναι καὶ στὴ Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας, ἐντὶ ἐπίσημο
γραφεῖο γιὰ τοὺς μετανάστες, ποὺ σήμερα πέφτουνε στὰ
νύχια τοῦ ἐνὸς καὶ τᾶλλου ἀγιογύδτη πράχτορα ποὺ
κοιτάζει μόνο πῶς νὰν τοὺς ξεγελάει καὶ νὰν τοὺς
παίρνει τὸν παρὰ τους, μὴ φροντίζοντας καθόλου ἂ
θὰ φτάσουνε στὴν Ἀμερικὴ, ἢ θὰ μένουν στὰ μισὰ
τοῦ δρόμου καὶ θὰ γυρίσουν πίσω στὴν πατρίδα τοὺς
ζητιανεύοντας. Προτείνει κ' ἕνα ἄλλο ἀκόμα, καλὸ
κι αὐτό, καλῶτατο, μὰ τί νὰν τὰ γράφουμε ἀφοῦ
ἡ Ρωμαϊκὴ Κυβέρνηση τῷδεῖς τόσες φορές πῶς δὲ
συγκινεῖται μὲ τίτιαι!

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΣΤΕ

τὴ σκασίλα τοῦ μπαρμπα-Θωδωρῆ νὰ βρῖσκεται στὴν
Ἐξουσία σὲ μιὰ τέτια μοναδικὰ περίσταση γιὰ δη-
μοκροπία. Ἀ βρισκότανε στὴν ἀντιπολίτεψήν τώρα
ποὺ ὁ λαὸς οἱς ἐπαρχίες σήκωσε μπαϊράκι καὶ

ζητᾷ νὰ ἐκδιᾷσει τὴ γνώμη τῆς Βουλῆς, τί ὁμοφά
λόγια θάκούγαμε ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ τί ἀστρα-
πῆδοντα θὰ ξεφύγανε ἀπὸ τῆς Ὀλύμπιας φαβο-
ρίτης του.

Τώρα τί νὰ πεῖ ὁ ἔρρημος; Ἐτσι ποὺ τὸν κα-
τάντησε ἡ Ἐξουσία, ἕνα μονάχα παράπονο μ. πορεῖ
ἔχει, πῶς ὁ Κορφιᾶτης Ψευτοκόντες δὲν τὸν ἀντι-
πολιτεύεται παληκαρίσια, δὲν ἐκμεταλλεύεται τὴ
μοναδικὰ αὐτὴ περίσταση.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς θάνακτενάζει καὶ
θὰ λείει, σὰν ἀποτραβιέται στὸ γραφεῖο του:

— Ὡχ, καὶ αὐτὸς ὁ Θεοτόκης, οὔτε νὰ μ' ἀντι-
πολιτευτεῖ δὲ νιώθει!.. Ντίπ νερόδραστος κατάντησε
πιᾶ! Αἶ, καὶ νάμαγ ἐγὼ στὴ θέση του...

Καὶ δὲ θάχει ἄδικο.

ΝΑ ΖΗΣΕΙ

χίλια χρόνια ὁ Μαυρομιχάλης, νὰ γίνει καὶ πρωθυ-
πουργός, καὶ ἀρχιστράτηγος, καὶ ὅ,τι θέλει, ποὺ κα-
τάρχησε τὰ καλπάκια τῶν ἀξιωματικῶν καὶ μᾶς
ἔσωσε ἀπὸ τὰ πατριωτικὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων.

Μόλις πιάσαν οἱ πρώτες ζίστες ἀρχίσανε μιὰ
δυσὸ φημερίδες, ἀπὸ τὴν δημοταξία τῶν πατριωτικῶν,
ποὺ νὰν τίς χαιρόμαστε, νὰ δραματίζονται καὶ νὰ
βλέπουνε Ρούσσικο δάχτυλο μὲ τὰ καλπάκια, τὰ ὁ-
ποῖα μερικοί, — οἱ αἰώνιοι μερικοὶ ὀχτροὶ τοῦ Ταρτα-
ρίνου — ζητοῦνε νὰ μᾶς ἐπιβάλλουνε γιὰ νὰ μᾶς ἐκ-
ρωσίσουν ὀλωσδιόλου!

Ὁ στρατός μας ὅμως ποτὲ δὲν θάνεγχεῖ τὸν
ὑπεύθυνον αὐτὸν ἐκρωσισμὸν... καὶ ὁ κ. Μαυρομι-
χάλης μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὴν πατριωτικὴν κωμωδία.

ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

πρόκειται, φαίνεται, νὰ γίνει κάποιος σύλλογος πο-
λιτικὸς μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς «Μεταρρύθμισης».
Θέτετε τώρα νὰ μάθετε πῶς μιὰ ἐφημερίδα τῆς
Σπάρτης σχολιάζει τὴν τέτια ἀπόφαση; Γιὰ «πε-
ριττὴ πολυτέλεια» ἀφοῦ, πάνου κάτου λείει, «δια-
βιοῦμεν κατὰ συνθήκην τόσον ἀρμονικῶς μεταξὺ μας
ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν».

Εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι ποὺ ὅλα τὰ βλέπουν τραν-
ταφυλλένια!

ΡΟΔΙΝΗ

Ἀνάλαφρα μὲ ἄγγιξε σὸ γοργοπέρασμά της.

Ὡ! χαῖδο δέρινο τριανταφυλλένιου μεταξοῦ,
φίλημα αἰθέριου ὄνειρου ἢ ῥόδινη θεωρία της,
μαγεῖα τὸ μοσκομύρισμα τῶν ῥόδων της σὸ νοῦ.

Εἰκόνα θεῖα τὰ νειάτα της στὰ ροδομάγουλά της.
Σὰν ἡλπιό ροδὸσύνγερο τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ
ἢ σάρα της, καὶ ὀλόχρυσος ἴνας γήλιος τὰ μαλλιά της,
πανώριας δύσης ζουγραφιά στὴν ἄκρη ἐνὸς βουνοῦ.

Ἐδιδόθηκε σὰν ὄνειρο, κ' ἐλάθη ὅπως κ' ἐκεῖνο
Μέσα στὰ βάθη τῆς νυχτὸς σκιὰ τριανταφυλλιά,
προτοῦ νὰ ἀκούσῃ τῆς καρδιᾶς «τὸ μαγεμένο θρήνο».

«Μεῖνε, κοπέλλα λιόχα